

Začetki učenosti

Griša Koritnik

Bebica

BEBA VSE PO SVOJE MISLI,
VEDNO ISTO JE BUDALO,
NIČ NE BO JE IZUČILO,
NIČ JE IZPAMETOVALO.

SEM DEJAL JI: SVET SE SUČE.
ONA PA SE JE SMEJALA:
»SUČEJO SE LE KOLESA,
SVET MIRUJE KAKOR SKALA.«

SEM UČIL JO ZVEZDOSLOVJA:
SVETLE ZVEZDE SO SVETOVI.
ONA PA PO SVOJE TRDI,
DA SO LUČCE NAD VRHOVI.

KAZAL SEM JI ZEMLJEVIDE,
DALJNE ZEMLJE, VELEMESTA.
PA ME BRŽ NEDOLŽNO VPRAŠA:
»KJE PA JE ZELJARSKA CESTA?«

BEBA, BEBA, KRATKA PAMET,
NIČ SOLI NI V TVOJI GLAVI.
PA SE KREPKO MI ODREŽE:
»SOL ŠKODUJE, MATI PRAVI.«

KAJ, SIROTA, BOŠ POČELA,
KO STAROST TE BO PESTILA!
»DELALA BOM TO, KAR DRUGE —
ŠE STRADALA, KO BO SILA.«

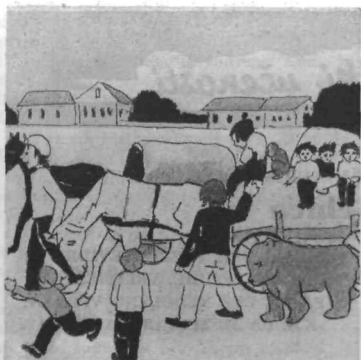
BEBA, BEBA, JOJ BO TEBI,
ČE BOŠ TAKŠNA DOZORELA,
MLADA SE LOVIŠ ZA VETROM,
STARA BOŠ ISKALA DELA.

KRISTA HAFNER

Palček Peter

V.

DRUGO JUTRO JE STOPIL MALHAR ŽE NA VSE ZGODAJ IZ ŠOTORA. »HOLAJ, POKONCI, ZASPANCI!« JE ZAKLICAL IN ŠVRKNIL Z BIČEM, DA JE OSTRO ZAŽVIŽGALO PO ZRAKU. NATO SE JE NAGNIL MEDVEDU NA UHO IN ZAGROZIL PETRU: »DANES BOŠ PEL IN PLESAL DO MILE VOLJE. NIČ SE NE SKUŠAJ USTAVLJATI. IMAM IMENITNO ZDRAVILO ZA TAKE, KI NOČEJO POSLUŠATI. IME MU JE BIČ!« ZNOVA JE ZAŽVIŽGALO PO ZRAKU PRAV NAD PETROVO GLAVO IN MALHAR JE ODŠEL V ŠOTOR.

KMALU JE BIL CIGANSKI SPREVOV NA CESTI. SPREDAJ JE ŽALOSTNO HODILA MRŠAVA KOBILA LUCA IN VLEKLA ZA SEBOJ STAR VOZ, POKRIT Z BELIM PLATNOM. NA NJEM JE POLEG CIGANKE CIPETAČKE SEDELA OPICA SKOKICA IN SE IMENITNO DRŽALA. PETER, KI JE ZADAJ JEZDIL NA MEDKU, SE JE MORAL SMEJATI, KADAR JO JE LE POGLEDAL, TAKO JE BILA NAŠEMARJENA. IMELA JE MODRE HLAČKE IN ZELEN SUKNJIČ, NA GLAVI PA ŽIVORDEČO ČEPICO.

SREDI DOPOLDNEVA SO CIGANI DOSPILI V VAS. ŽE OD DALEČ SO JIH ZAGLEDALI OTROCI IN KRIČALI: »CIGANI GREDO, CIGANI GREDO!« KO SE JE CIGANSKI VOZ USTAVIL NA ŠIROKI CESTI SREDI VASI, JE BILO MAHOMA VSE ŽIVO OKOLI NJEGA.

TEDAJ SE JE PRIČELA PREDSTAVA. PRVA JE BILA NA VRSTI OPICA SKOKICA, DA POKAŽE SVOJE UMETNOSTI. LEPO SE JE ODKRILA, VLJUDNO PRIKLONILA IN POPRASKALA PO GLAVI. NATO JE POSKAKOVALA, SE PREKUCOVALA, IN KO JE STARA CIGANKA KATRELA ZAČELA UDARJATI NA BOBEN, JE PRIČELA PLESATI, DA SO SE OTROCI OD SAMEGA SMEHA DRŽALI ZA TREBUHE.

ZA OPICO JE PRIŠLA VRSTA NA MEDKA IN PETRA. CIGANKA KATRELA JE ŠE VEDNO UDARJALA NA BOBEN, MEDEK SE JE ŽALOSTNO POSTAVIL NA ZADNJI NOGI IN ZAČEL PLESATI, CIGAN MALHAR PA JE STOPIK K PETRU IN ZAUKAZAL: »POJ!«

IN PETER JE ZAPEL V MEDKOVEM UŠESU:

»TRILILI, TRALALA,
PESA, REPA, KUMARA,

TRILILI, TRALALA,
POL SVETA ZA GROŠA DVA!«

»MEDEK POJE, MEDEK POJE!« SO KRIČALI OTROCI. ŠE STARI LJUDJE SO PRISTOPILI, DA BI VIDELI UČENEGA MEDVEDA, KI POJE. OD VSEH STRANI SO PADALA DARILA: KRUH, JABOLKA, CELO KOS POTICE JE PADEL MEDKU V KOSMATE TACE. AMPAK ZA TA KOS POTICE JE NASTAL BOJ MED IGRALCI. KO GA JE SKOKICA ZAGLEDALA, JE PLANILA PO NJEM IN GA IZTRGALA MEDKU IZ TAC. ŠE PREDEN PA GA JE NESLA K USTOM, JE BILA PRI NJEJ ŽE CIGANKA CIPETAČKA IN REKLA: »TO JE MOJE!«

PETER JE V MEDKOVEM UŠESU VSE TO VIDEL. JEZEN JE SKOČIL IZ UŠESA, SE ZAGNAL V CIPETAČKO, JI IZTRGAL POTICO IN REKEL: »NE, TO JE NAŠE!«

»PALČEK, PALČEK!« SO KRIČALI OTROCI, KO SO GA ZAGLEDALI, IN GA VZELI V SVOJO SREDO. ŠE JE MORAL PETI, LEPO SE JE PRIKLANJAL IN OTROCI SO BILI MAHOMA NJEGOVI PRIJATELJI. VSEGA SO MU DALI, KAR SO IMELI. STARA CIGANKA KATRELA PA JE MEDTEM HITELA S KLOBUKOM OKROG IN POBIRALA DAROVE. LJUDJE SO JI METALI NEŽICE IN DINARJE IN KO SE JE CIGANKA VRNILA NAZAJ K VOZU, JE ZADOVOLJNA POBRALA DROBIŽ IZ KLOBUKA IN GOVORILA MALHARJU: »DANES SE JE SPLAČALO. TA PALČEK PETER JE ZLATA VREDEN!«

Konči Ahačič

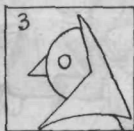
Naši prašiči

HLEV

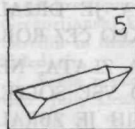
PUJSEK

MICA

ŠKAF

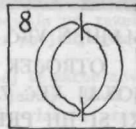
KORITO

RILEC

REP

KLOBASA

V 1 IMAMO TUDI ŠEST 2. 3 JIM PRINAŠA HRANO V 4. ZLIJE JO V 5, OD KODER JO POJEDO 2. 2 JE ČUDNA ŽIVAL: DOBRA JE OD 6 PA DO 7. ZATO NI NOBENA ŽIVAL TAKO KORISTNA KAKOR 2. KADAR 2 CVILI, POMENI, DA BOMO KMALU CVRLI 8.